

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6778** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. Г. С., [ЕГН], с адрес:гр.С., [улица], ет.3, ап.2, срещу Ревизионен акт №Р-22220419003668-091-001/19.02.2020г., издаден от Р. Р. Б. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП С., орган възложил ревизията и Методи К. М. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., ръководител на ревизията, с който на С. Г. С., вследствие на неотчетени приходи от извършени продажби са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016г. в размер на 43 175,47лв. и за данък върху добавената стойност в размер на 36 337,34лв. за данъчни периоди от м.Март до м.Ю. /включително/ 2016г. и лихви за просрочие в общ размер на 25 682,75лв., потвърден с Решение №794 от 14.05.2020г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

В същата се развиват подробни съображения досежно незаконосъобразността на административния акт и се иска неговата отмяна от съда. Претендира се противоречие с материалния закон, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Ответникът в производството- Директор Дирекция "ОДОП" [населено място] при

ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, е на становище, че жалбата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

На С. Г. С. е извършена ревизия за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2016г., за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016г. и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 28.03.2016г. до 31.07.2016г. Същата е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р-22220419003668-020-001 от 13.06.2019г., връчена лично на ревизираното лице на 10.07.2019г. Определен е срок за приключване на ревизията до 3 месеца от датата на връчване на заповедта, т.е до 10.10.2019г.

Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/№Р-22220419003668-020-002 от 10.10.2019г. и №Р-22220419003668-020-003 от 06.11.2019г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 06.12.2019г. Цитираните заповеди са издадени от Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Всички са надлежно връчени на ревизираното лице.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220419003668-092-001/21.01.2020г., редовно връчен на жалбоподателя. Срещу същия не е подадено възражение по реда на чл.117 ал.5 от ДОПК.

Производството е приключило с издаването на процесния РА №Р-22220419003668-091-001/19.02.2020г. издаден от Р. Р. Б. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. Същият е връчен на С. Г. С. на 05.03.2020г. по електронен път и е оспорен изцяло по реда на чл. 152 от ДОПК в законния срок.

Издадено е Решение № 794/ 14.05.2020г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С., с което РА е потвърден.

Жалбата срещу ревизионния акт е подадена чрез контролния орган, като съдът намира жалбата за подадена от надлежна страна в законоустановения срок, след изчерпване на предвидения ред за административно обжалване пред Директора на Дирекция ОДОП [населено място]. Ето защо, същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на настоящото производство е Ревизионен акт №Р-22220419003668-091-001/19.02.2020г., за допълнително начислен ДДС за периода от м. март до м.юли /включително/ 2016г. на стойност 36 337,34лв., , както и определен годишен и авансов данък по ЗДДФЛ от дейността на ЕТ за 2016г. в размер

на 43 175,47лв.ϭ ведно със съответните лихви в размер на 25 682,75лв. Същият е изцяло потвърден с Решение №794 от 14.05.2020г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

Съдът установява, че оспореният РА е издаден от компетентен орган. В настоящото производство се доказва валидността на електронните подписи, положени под ревизионния акт, ревизионния доклад и заповедите за възлагане на ревизия. При проверка валидността на подписите се установи, че същите са квалифицирани по своята същност, съгласно разпоредбите на Закона за електронния документ.

РА е издаден в определения от чл.119, ал. 2 от ДОПК срок, в предвидената в чл.120 от ДОПК форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, с извършено позоваване на изготвения ревизионен доклад. Изложение на фактическите основания за установяване на процесните задължения се съдържа и в ревизионния доклад, който е неразделна част от РА (чл. 120, ал. 2 от ДОПК). Съгласно константната съдебна практика, мотивите на РД, когато са възприети от компетентните органи, се явяват и такива на приключващия ревизионен акт.

На задълженото лице е била предоставена възможност да представи изисканите му документи и сведения в хода на извършваната му ревизия, същото е било редовно уведомявано за откриването на ревизионното производство и за всички последващи действия на органите по приходите, а също и за исканите от тях доказателства от значение за установяване на публичните му задължения. Органите по приходите са попълнили преписката с необходимите според тях доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства.

Предвид горното, съдът намира, че процедурата по издаване на оспорения Ревизионен акт е съобразена с приложимите процесуални норми на ДОПК и не са налице процесуални нарушения.

Ревизията е извършена по реда на чл.122 от ДОПК, тъй като органът по приходите е установил наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК.

В хода на ревизионното производство е констатирано, че С. Г. С., е местно физическо лице. по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ. което на основание чл. 6 от с. з. е данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в Република България и в чужбина.

С протоколи №Р-22220419003668-ППД-001 и №1596984 от 11.07.2019 г. са присъединени събраните доказателства в хода на извършена проверка за анализ на данни в електронен формат /ПАДЕФ/ на [фирма]. приключила с протокол №П-22221017173854-071-001/17.04.2019 г.

В хода на извършената проверка на [фирма]. от получени справки от [фирма] е установено, че са търгувани мобилни телефони апарати и аксесоари за тях. по

електронен път, чрез онлайн магазин с домейн: mobitel.bg и фейсбук страница с адрес <http://facebook.com/mobitel.bg/>. От анализа на информацията, предоставена от [фирма] е установено, че е сключен договор от 11.09.2014 г. за извършване на куриерски услуги и събиране на наложени платежи в полза на [фирма]. Представени са електронни справки за събрани суми в полза на дружеството за периода от 01.2016 г. до 07.2016 г. Приходите от същите не са намерили отражение в счетоводството му.

Представени са снимки на разходните касови ордери (РКО) за изплатени суми на С. Г. С.. ЕГН [ЕГН]. При преглед на всички РКО. общо 84 бр., е установено, че са подписани от г-н С., който за времето на изплащане на сумите вече не е бил управител на дружеството /считано от 11.02.2015 г./

За да определят допълнителни данъчни основи на жалбоподателя по ЗДДФЛ и ЗДДС за ревизираните периоди, органите по приходите са преценили, че са налице данни за укрити приходи от ревизираното лице - такива от търговската му дейност и по-конкретно - неотчетени приходи от интернет- търговия на стоки.

Въз основа на извършена проверка и присъединени в административното производство доказателства, подробно описани в раздела за процесуалните действия от ревизионния доклад, е прието за установено, че през ревизирания период физическото лице е извършвало търговска дейност по продажба на стоки чрез куриер-[фирма]. В хода на проверка, [фирма] предоставя писмени обяснения и оптичен носител с данни за извършени пощенски и куриерски пратки и начина на плащане на събраните суми, с изпращач - ревизираното лице.

По данни от дружеството- куриер са констатирани брутни приходи на ревизираното лице през 2016г. общо в размер на 324 173,80лв. по наложени платежи и парични преводи.

Събраните при проверката доказателства са приобщени като доказателствени средства в хода на ревизионното производство.

Обяснения от ревизираното лице не са представени.

Направен е извод, че от продажбата на стоки жалбоподателят е реализирал доходи, които не са декларирани в ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, поради което обстоятелствата попадат в хипотезата на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Прието е още, че документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, също липсват. В тази връзка органите по приходите извеждат, че са налице обстоятелства по чл.122 от ДОПК. Във връзка с изложеното на лицето е връчено уведомление по чл.124 от ДОПК.

Изводът за наличието на обстоятелства за извършване на ревизията по реда на чл.122 от ДОПК е базиран на издаването на документи и отразяването при [фирма] на извършени доставки на стоки и съответно за получени от С. Г. С. суми от наложени платежи, които не са намерили отражение в счетоводството на последния, поради което е прието, че представляват укрити доходи.

Отчетено е, че по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС, данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Изречение първо на чл.3, ал.2 на същия закон определя независимата икономическа дейност като "дейността на производители, търговци и лица, предоставящи услуги". По силата на тази разпоредба всяко лице, било то юридическо (или приравнено на юридическо) или физическо лице, което извършва дейност като производител, търговец или дейност по предоставяне на услуги попада в кръга на лицата, които извършват независима икономическа дейност.

В частта по ЗДДС ревизиращият орган е констатирал, че С. С. няма регистрация по закона. Същевременно, предвид установените през 2016. г. неотчетени приходи от онлайн търговия, същият, в качеството на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДДС, е следвало на основание чл. 96. ал. 1 от закона, да подаде заявление за регистрация по ЗДДС при достигане на 50 000.00 лв. оборот. Въз основа на събраните доказателства е прието, че жалбоподателят С. е достигнал задължителния оборот за регистрация по ЗДДС през м. 02.2016 г. Ето защо, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, за него е възникнало задължение в срок до 14.03.2016 г. да подаде заявление за регистрация по реда на същия закон. Доколкото същият не е изпълнил задължението си за подаване на заявление за регистрация, е относима разпоредбата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС. Съгласно т. 2 от същата, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявление за регистрация в срок. до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация /т.е. след 29.03.2016 г./. Предвид горното, на основание чл. 122. ал. 2 от ДОПК е определена основа за облагане и задължения за данък върху добавената стойност в размер общо на 36 337,34 лв. Конкретният размер на данъка за всеки един данъчен период и установените резултати по месеци, са посочени в таблица на стр. 15 от РД.

Относно облагането с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, съгласно която като доходи от дейност като едноличен търговец се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец. По силата на същата разпоредба облагаемата основа е определената по реда на /ЗКПО/ данъчна печалба за годината. Тъй като в хода на ревизията лицето не е представило документи за покупка на продадените стоки, при определяне на основата за облагане, ревизиращият екип не е включил такива разходи.

В резултат на установеното, ревизиращият екип е определил данъчна основа за доходи от стопанска дейност като ЕТ, по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 287 836.46 лв. и задължения в размер на 43 175.47 лв. /от получените суми в размер на 324 173.80 лв., с вкл. ДДС, е приспаднал размерът на данъка 36 337,34 лв./

В случая, органите по приходите са определили данъчната основа за облагане с ДДС и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ. чрез прилагане на особения ред по чл. 122-124 от ДОПК. въз основа на извод за укрити приходи, представляващо обстоятелство по чл. 122. ал. 1. т. 2 от ДОПК. Изводът за укрити приходи е обоснован с установените при проверка на [фирма] обстоятелства и получените от [фирма] данни за изплатени на С. С. по наложен платеж и пощенски паричен превод суми в размер на 324 173.80 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, но само когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства.

Презумпцията за вярност на фактическите констатации е оборима, като доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналогия, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

От ответника бяха представени в табличен вид номерата на товарителниците и РКО, по които се твърди, че ревизираното лице е получавало плащания.

Съобразно информацията, събраните доказателства, както и от възраженията направени в жалбата, настоящият състав намира за основателни направените от жалбоподателя възражения за недоказаност на установените от приходната администрация укрити приходи от продажби.

Съгласно чл.82, ал.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, данъкът е изискуем от регистрирано по този закон лице-доставчик по облагаема доставка, като същото е длъжно да го начисли, и е длъжим за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон-за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Именно извършването на такива продажби, представляващи доставки на стоки по смисъла на чл.6, ал.1 от ЗДДС и формиращи облагаем доход по чл.26 от ЗДДФЛ, дава основание за начисляването на претендирания от органите по приходите косвен данък /чл.86, чл.82, ал.1, вр. с 25, ал. 6 от ЗДДС/.

Възникването на всяко от данъчните задължения, предполага наличието на реализиран от ревизираното лице доход с източник търговската му дейност и доказването на основанията и размера на този доход, на основание чл.154, ал.1 от ГПК, е в тежест на органите по приходите.

Въпреки дадените указания за разпределение на доказателствената тежест, съдът намира, че наличието на укрити от лицето доходи не е доказано от страна данъчната

администрация. Изводите на органите по приходите за укрита доходи от лицето са базирани единствено на данните, предоставени в табличен вид от [фирма].

От писмените обяснения на дружеството-куриер и от представените справки се установява, че справките за:1. "Куриерски услуги" - Подател и "Куриерски услуги" - Получател и включват информация за товарителница №, дата на подаване, от офис, подател фирма, подател име, подател адрес, подател телефон, вид на пратката, описание, до офис, получател фирма, получател име, получател адрес, получател телефон, услуга, количество на услугата, цена от системата, страна платец, време на изплащане на наложения платеж, офис на изплащане на наложения платеж, получател фактури ИН, клиент, служител доставил пратката.2. "Пощенски услуги" - Подател и "Пощенски услуги" - Получател и включват информация за номер, дата, от офис, подател населено място, подател име, подател ЕИН, адрес подател, телефон подател, до офис, получател населено място, получател име, получател ЕИН, адрес на получател, телефон на получател, описание, цена, платец, услуги, суми без ДДС, суми с ДДС, време на разнос, материали, получил, тегло. Във връзка с ИПДПОТЛ от [фирма] е предоставена информация разположена на електронен адрес, от който данните са изтеглени и записани на 1бр. цифров оптичен носител, за което е съставен протокол с описание на действията на органа по приходите. Констатирано е, че информацията представлява фотокопия на разходни касови ордери за изплащане на суми по наложен платеж, както и фотокопия на разписки за доставка на пощенска пратка /пощенски запис/ в които е видно изписването на имената на жалбоподателя и положен подпис при получаване на сумите. От представените документи е констатирано, че сумите са предавани от служителите на [фирма] изцяло в брой.

От съдържанието на визуализираните документи се констатира, че представляват снимки в електронен формат на първични документи. От анализа на съдържанието на визуализираните документи се установи, че в част от тях се съдържат снимки на техника или на пратка; на изображението не се вижда номера на документа или не се вижда частта за получил, или не се вижда друг изискуем за първичните документи реквизит или изображението е неясно и нечетливо. /вж SR-27410 от приложения диск/.

Съдът при постановяване на настоящия съдебен акт съобрази Решение № 14709/31.10.2019г. постановено по адм.д. 5763/2019г. по описа на ВАС, от състав на ВАС - Осмо отделение, както и разпоредбата на чл. 3, ал.1 от ЗЕДЕУУ, съгласно която "електронен документ" документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Съгласно дадената легална дефиниция в чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 "електронен документ" означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или

звук, визуален или аудио-визуален запис. Съдът съобрази и разпоредбата на чл.54 от ДОПК. Съгласно чл.54, ал.1 от ДОПК, заверени от орган по приходите разпечатки на данни, подадени въз основа на закона на технически носители или по електронен път по установения ред, се допускат като доказателства. Съгласно чл.54, ал.2 от ДОПК, като доказателства се допускат заверени от субекта или от трето лице разпечатки на данни от технически носители. Съгласно чл.54, ал.3 от ДОПК, органът по приходите има право да събере като доказателства разпечатки на данни от технически носители, ако се установи, че са създадени или ползвани от субекта или от лице, което е или е било негов съконтрагент. Смята се, че данните са създадени или ползвани от субекта, съответно от съконтрагента, ако се съдържат в компютрите или други технически носители, намиращи се на местата, където тези лица упражняват дейността си, където се съхранява или води счетоводството им или върху които единствено лицето има контрол. Съгласно чл.54, ал.5 от ДОПК, като доказателства се допускат и разпечатки на данни, заверени от органа по приходите, получени на технически носители или по електронен път по реда на чл. 37, ал. 5 и 6, както и получените по установен с нормативен акт ред за събиране и предоставяне на информация от други лица, държавни и общински органи.

За да направи извод, че има данни за наличие на условията за преминаване на ревизията към реда по чл.122 от ДОПК органът е анализирал справката за изпратени пратки и получени по тях суми по наложени платежи изготвена от [фирма]. От направения анализ на визуализираните документи - товарителници се констатира, че съдържащите се в голяма част от тях снимки не са годни да установят, поради липса на реквизити, нечетливо съдържание или липса на снимка на документи, извършване на доставка от жалбоподателя. Справката изготвена от [фирма] в електронен формат не е разпечатка на данни, подадени въз основа на закона на технически носители или по електронен път по установения ред, не е разпечатка на данни от технически носители, доколкото данните не са създадени или ползвани от субекта, съответно от съконтрагента, въпреки че се съдържат в компютрите или други технически носители, намиращи се на местата, където [фирма] упражнява дейността си. Поради това същата не е доказателство достатъчно само по себе си и с информацията съдържаща се в нея, да установи настъпването на факта на извършване на доставка от г-н С. на трети лица. Снимките на документи изготвени от служители на [фирма] и съдържащи се на оптичен носител не са електронни документи по арг. от чл.3 ЗЕДЕУУ. Същите не попадат в обхвата на допустими доказателства по чл.54 от ДОПК и не са достатъчни за установяване на факта на наличие на доставка. / В този см.Реш.№ 1494 от 16.10.2020 г. по адм. д. № 3402 / 2018 г. на Х състав на Административен съд – Варна/. Необходимо е събирането на първичните счетоводни документи, които са снимани за установяване на авторството на документа - чл.180 от ГПК. На изложените съображения информацията съдържаща се в снимките на документи следва да бъде ценена с оглед на останалите доказателства по делото. Информацията съдържаща се в справката изготвена от [фирма] следва да бъде

съпоставена с първичните счетоводни документи изготвени от [фирма] за изпращане на стоките. Такава съпоставка с представените на оптичен носител снимки на документи от [фирма] не е направена от органа по приходите в хода на установителното производство, а направената от съда съпоставка и анализ на данните в справката и снимките на документи влече извод за невъзможност поради лошо качество на част от тях да се направи извод за извършени от жалбоподателя доставки.

Не са представени доказателства, че събирането и анализа на данните от техническите носители, послужили за определяне на данъчната основа за облагане по ЗДДС по реда на чл.122 от ДОПК, са коректно взети. Съществува възможност за манипулация на данни след предоставянето на информацията във вид на документ от [фирма] при обобщение на същата и съставянето и в друг електронен документ с електронен подпис от НАП. Не може категорично да се твърди, че между файла на [фирма] и файла на служителя на НАП има идентичност в данните. Не може да се приеме, че данните, предоставени от куриерското дружество във вида, в който са приложени към преписката, се отнасят за С. Г. С., както и че те са същите, послужили при определяне на задължението на ревизираното лице.

В допълнение към горното: информацията, предоставена от куриерското дружество в табличен вид касае извършвани плащания на суми в брой по наложен платеж на С. Г. С.. Въпросните суми са изплащани обаче, както приемат и самите ревизиращи органи, във връзка с извършени доставки с изпращач [фирма],[ЕИК], [населено място].

Законът преди всичко изисква годни и относими доказателства за получаване на фактурираната стока, а в настоящия случай липсват безспорни документи, отразяващи това обстоятелство, на база на които да се извършат съответната съпоставка и преценка. По делото не са представени оригиналите на товарителниците от [фирма], както и тези на платежните нареждания, в които за получател е посочено ревизираното лице. При липсата на доказателства за прехвърлянето на собствеността на конкретните стоки към трети лица, направените от такива лица плащания не могат да формират извод за действително извършени продажби и реализирани укрити доходи. / В този см.Решение № 9816 от 17.07.2020 г. по адм. д. № 13443/2019 на Върховния административен съд/

На следващо място, съдът споделя напълно възраженията на жалбоподателя досежно недоказаността с годни доказателствени средства на твърдението, че именно той е получил паричните средства по извършваните продажби. Това е така, тъй като от мотивите в РД, неразделна част от РА, ревизиращите обосновават горния извод на база на непрофесионален визуален оглед на неясни снимки на разходни касови ордери (РКО), представени от страна на [фирма] в хода на извършената данъчна проверка на [фирма] и на субективна преценка /отново извършена от неспециалист/, че положените от името на ревизираното лице подписи в разходните документи са сходни с

образеца от подписа му в Търговския регистър. Съдът намира подобен подход, освен за проява на формализъм, но и по същество за негоден да установи по безспорен начин лицето-получател на процесните суми.

При тези обстоятелства, съдът приема претендираното от приходната администрация укриване на доходи и неосчетоводяване за недоказано за целите на данъчното облагане. В тази връзка следва да бъде подчертано отново, че снимки на документи от приложеното в преписката D.-R не могат да служат като годно доказателствено средство по ДОПК. По делото не са представени товарителниците и документите за изплащане на наложените платежи от [фирма]. От съдържанието на Протокол № 1596984/ 11.07.2019 г./л.173/ се установява, че отговорът на куриера и събраните във връзка с извършената проверка на [фирма] доказателства –куриерски справки се съдържат цитирания в него оптичен носител – CD.В хода на ревизията не е извършена проверка в счетоводството на дружеството-куриер и липсват констатации по товарителниците и връзката им с документите за изплащане на наложени платежи. Справките касаят извършени плащания на суми в брой по наложен платеж към ревизираното лице, а за направените доставки на стоки с изпращач ревизираното лице доказателства не са налични. Констатациите на приходните органи не почиват на първични документи, а изготвеният от органите по приходите файл с номера на товарителници и РКО има за първоизточник друга обобщена и представена на оптичен носител таблица, данните от която няма яснота дали се отнасят за ревизираното лице. От значение за установяване получаването на приходи, извършването на облагаеми сделки и достигнат оборот за регистрация по ЗДДС са документи, изходящи от лицето, каквито не са нито таблицата, съдържаща се в техническия носител, нито самият технически носител. Съдът счита, че в случая не е налице хипотезата на чл. 184 от ГПК-представяне на електронен документ, тъй като релевантните за спора товарителници и РКО не са електронни такива, за да бъде възможно и допустимо възпроизвеждането им на хартиен носител, представен като заверен препис.

Съдът намира, че само въз основа на таблици, които нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, предоставена от третото лице, при липса на информация въз основа на какво е направена, след като оригиналните документи не са представени, не може да се обоснове верността на фактическите констатации в ревизионния акт. / в този см.Решение № 10156 от 23.07.2020 г. по адм. д. № 5499/2020 на Върховния административен съд/.

Принципът за обективност по чл.3, ал.3 от ДОПК изисква истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс, като доказателствената тежест относно всички релевантни факти за установяване на претендираните от НАП публични задължения, се носи от приходната администрация, на основание чл.170, ал.1 от АПК, вр. с §2 от ДР на ДОПК. В съдебното производство от страна на решаващия орган не са направени други доказателствени искания за събиране на писмените доказателства, въз

основа на които се твърди, че са налице данни за укрити приходи от продажби чрез куриер и техния размер, включително по реда на чл. 192 ГПК. При липса на писмени доказателства за получени наложени платежи и парични преводи, събрани по надлежния процесуален ред, настоящият състав намира, че обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК не е налице. В това производство в тежест на органа по приходите е да установи наличието на законовите предпоставки за провеждане на ревизията по особения ред. Това не е сторено, въпреки изрично дадените указания за събиране на релевантните доказателства в рамките на съдебното производство такива не са представени.

Ето защо, съдът намира, че неправилно органът е преминал към установяване на задълженията на ревизираното лице по реда на чл. 122 от ДОПК, доколкото приложението на нормата на чл. 124, ал. 2 ДОПК установява в тежест на органите по приходите да установят обстоятелството по чл. 122, ал. 1 ДОПК за провеждане на ревизията при особени случаи.

С оглед на всичко посочено дотук, съдът счита, че неправилно с ревизията на жалбоподателя са определени задълженията по ЗДДФЛ и за ДДС за всички посочени в РА данъчни периоди.

Горното обуславя незаконосъобразност на оспорения РА в потвърдената му част и неговата отмяна.

Разноски от жалбоподателя не се претендират.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователна.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-ГРАД, Първо отделение, 18 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Г. С., [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 2, Ревизионен акт №Р-22220419003668-091-001/19.02.2020г., издаден от Р. Р. Б. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП С., орган възложил ревизията и Методи К. М. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение №794 от 14.05.2020г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на С. Г., [ЕГН], са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016г. в размер на 43 175,47лв. и за данък върху добавената стойност в размер на 36 337,34лв. за данъчни периоди от м. Март до м. Ю. /включително/ 2016г. и лихви за просрочие в общ размер на 25 682,75лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в четирнадесетдневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: